

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۱۰/۱۴

عبدالغفور لبوال

چا او چپرته د «بنځو» يادول بې غيرتي ده؟

دا ليکنه سياسي نده. يوه ټولنپوهنيزه — فرهنگي شننه ده او په دې راڅرخي، چې د بنځو يادول ولې بې غيرتي گڼل کيږي؟ دا ليکنه کوم ځانگړي قوم يا ملت ته هم اشاره نه کوي، بلکې هرځای له هغو شرايطو سره سمون لري، چې دا پر هېز (تابو) پکې شته.

لومړی بايد غيرت و پېژنو. غيرت د «غ ټ ر» له مادې څخه بل (غير) ته پاملرنه او بل (غير) ترنظر لاندې راوستل او يا هم د پام محور گرځول او په اصطلاح کې متفاوتي يا متغيري اخلاقي ځانگړنې لرل دي، چې د بل په وړاندې پېښيږي. په ټولنيز چارچلند کې دا د رځې، حسد، حميت، ناموس پالنې، زړورتيا او نفسي پياوړتيا په ماناوو اخيستل کيږي. غيرت يو عملي يا رواني غبرگون دی، چې شخصي حريم ته د گواښ پېښېدا پر مهال راڅرگنديږي. په بله وينا غيرت هغه مهال راپارېږي، چې شخصي حريم او ناموسي ارزښتونه وگواښل شي. غيرت د بدامنۍ د احساس په وړاندې انساني غبرگون دی. هلته چې امنيت او قرارداد شوی نظم تأمين وي او انسانان د خپلو حريمونو د خونديتوب ډاډ ولري، په داسې موقعيت کې د غيرت حدود هم راښکته کېږي، ځکه اړتيا يې نه وي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

په بډامنه، بداخلاقه او بي‌نظمه ټولنو کې ښځې په ناموسي حريم کې ترټولو زيان‌منونکې دي، ځکه خو يې د هرډول خوندیتوب او مسئوليت نقض ډېر حساسيت راپارولی شي.

د ښځو حضور او وجود په هغه ځای کې ممنوع، پرېهز (ټابو) او حساسيت پاروونکې گڼل کېږي، چې رواني او فزيکي امنيت يې گواښل کېدای شي. هرڅومره چې د نارينه‌وو له خوا د ښځو په وړاندې د بډامنی گواښ زیاتېږي، هماغومره يې وجود او حضور نفی کېږي، تر دې بريده چې د ډېرو خطرېښوونکيو نارينه‌و په ټولنه کې د ښځو نوم يادول او په اړه يې خبرې کول هم په يوه پرېهز بدلېږي او ټابو گرځي.

د ښځو د حضور او وجود دومره ناموسي کول، سانسور او ممنوع‌گرځول په حقيقت کې هغوی ته د نرينه‌وو د گواښ زياتوالی څرگندوي. هرځای چې د ښځو په اړه ډېر غيرت راپارېږي، هلته ښځه امنيت نه‌لري، غيرت غبرگون دی. د ښځې په وړاندې د بډامنی لپاره لا له وړاندې ترسره کېدونکي احتياطي تدبیر دی.

هغه نارينه چې پخپله ښځو ته زيات گواښ پېښوي، د نورو نارينه‌و له خوا خپلو مېرمنو ته د گواښ پېښولو ډېر احساس کوي، له همدې کبله يې د ناموسي احتياط (غيرت) غوړې درې زياتې وي. دغه گواښ هرومرو فزيکي نه‌وي، بلکې رواني او احساسې هم وي. په هغو ټولنو کې د ښځو د بشپړ پوښښ وسوسه ډېره وي، چې نارينه يې ښځې په سترگو داري. په سترگو د ښځمنو دارونکيو (چشمچران) نارينه‌و په چاپېريال کې د ښځو د پوښښ او پټولو هڅه ډېره کېږي. په هغو ټولنيزو چاپېريالونو کې چې بدروزلې (بي‌تربيت) نارينه ښځو ته ناسمي، بي‌ارټيا خبرې کوي يا پرزې ورته وايي، هلته ښځمنی له ټولنيز حضوره تېښتې او نه‌غواړي له رواني بي‌امنيتۍ وځوړيږي. ښځو ته ورپېښې بډامنيتی له ټولنيز چاپېريال څخه د ښځو د غيايت لامل دی او د دې پيل د نارينه‌و له بداخلاق چلند څخه پيلېږي.

هغه نارينه چې پخپله نيمگري وي، يا ډېر بدرنگ وي، يا يې چلند ډېر تاوتریخجن، گرومي (عقده‌مند) او ناوړه وي هغوی ترنورو زيات له ټولنيز چاپېرياله د ښځو د غيايت او ورکولو د غيرت دعوي کوي. په هغو ټولنو کې چې قوانين حاکم وي، پوليسي ځواک ټولنه د جرايمو او بډامنی په وړاندې خوندي ساتي او ښځې کړای شي پخپله اراده خپل امنيت خوندي کړي، هلته د ښځو حضور او وجود عادي دی او د فرهنگي اړتيا له مخې يې نوم يادول هم پرېهز نه‌وي. هلته ښځه د نارينه په شان خپل ټولنيز ماهيت پخپله ټاکي او حضور (وجود) يې عادي گڼل کېږي.

په پښتنو کې لومړنی سياسي – روحاني غورځنگ د روښانيانو دی، چې په‌کې ښځې څرگند او ارادي حضور – وجود لري. بي بي شمسو د پير روښان مېرمن له هغه سره په گڼو جگړو کې ملگري وه. د پير روښان لمسی د جلال الدين روښاني لور او د احدات مېرمن چې پخپله فرهنگيالی، سياستواله او جنگيالی مېرمن وه، دوی ځکه خپل حضور او وجود په سياسي ټولنيز ډگر کې څرگند کړی، چې د خپل حريم او امنيت ساتنې لپاره بل چا ته اړ نه‌وي او پخپله يې خپل امنيت له هره اړخه ساتلای شو. دوی په فرهنگي ډگر کې هم ځلېدلې دي. تر دې روسته خوشال خان خټک هغه افغان مشر دی، چې بي‌پردي د مېرمنو په اړه خبرې کوي. دی د خپلې کورنۍ د ښځو په اړه په زغرده غږېږي، ځکه هم دی باور لري او هم يې د چاپېريال مېرمنې چې رواني او فزيکي امنيت يې خوندي دی. د ده په کورنۍ کې هم شاعرانې، سياستوالې او مبارزينې راهسکې شوي دي. د دې دواړو کورنيو په وړاندې که متحجرو شيخانو هرڅومره تورونه لگولي، خو تاريخ نه‌دي منلي. د پيرروښان او له ښځو سره د هغه انساني روښانفکرانه چلند په اړه د اخوند دروېزه او نورو تورونه هيڅکله جدي نيول شوي نه‌دي.

د ښځو د نوم نه‌يادول غيرت گڼل ناپوهي ده، ځکه په دې کې د يوه ټولنيز چاپېريال نرينه بداخلاقه، چيرستريکي او بي‌حيا زباتيږي، چې د ښځو لپاره خوندي چاپېريال گواښي او د ښځو پر وجود و حضور بنديز غيرت بولي.

ټولنه ښايي له اخلاقي پلوه د سمون هغه بريد ته ورسېږي، چې ښځې له انساني دايرې وتلې مخلوق ونه‌بلل شي. نرينه ښايي د خپلو فکرونو، نظرونو، لاسونو او نيتونو پاکۍ ته دومره پام وساتي، چې ښځې د بډامنی احساس ونه‌کړي. په ټولنه کې قوانين، نظم او امنيت د غيرت حس خپلو طبيعي او مثبتو حدودو ته رамحدودي.